

at skaffe det Personel, uden hvilket Kanonerne ikke ere til Nytte, saa kunde der vel, selv om vi ikke kunne komme til Forstaaelse om Hærlovens Revision paa andre Omraader, være Anledning til at faae en særlig Paragraf frem om Artilleriet, saa meget mere som der paa dette Omraade, saa vidt jeg erindrer, ikke er nogen Differenti mellem Flertallet og Mindretallet om Antallet. Naar det ærede Medlem talte om de mange andre deilige Kanoner, vi have, og at de godt kunde finde hensigtsmæssig Anvendelse, hvis man anbragte dem ved Kysten, hvor de kunde staa og passe sig selv og Landværnet benytte dem, veed det ærede Medlem, hvilken høi Grad af Snderlighed, maa jeg sige, jeg har for Landværnet og dets Brug; men det vil jeg dog sige det ærede Medlem, at, skulle vi skride til et Landværn, var det, jeg først og fremmest vilde giue Landværnet, de bedste Vaaben; thi med daarlige Vaaben løber det sin Vej, og det kan nok være, at det gjør det alligevel. Det ærede Medlem talte om Mandstabs Uddannelse og Anskuelser derom, som han fra anden Side har hørt. Jeg skal appellere til mine tidligere Udtalelser ved andre Leiligheder. Det ærede Medlem har aldrig hørt mig med et eneste Ord om tale Noget, der kunde gaa i saadan Retning, at hans Henvendelse til mig kunde siges at have nogen som helst Grund. Jeg har ikke forlangt en forlængt Tjenestetid; det er min Overbevisning, at der gennem 6 Maanedere kan opnaas et overmaade respektabelt Resultat, men kun betingelsesvis, nemlig naar det Befalingspersonale, som er bestemt i Hærloven, er tilstede — ellers bliver Uddannelsen mangelfuld —, og er det nævnte Personale ikke tilstede for de værnepligtige Befalingsmænds Vedkommende, saa fører dette til, at der lægges en forøget Byrde paa de faste Befalingsmænd, og dette vil i Længden ogsaa virke med til, at der ingen Hær vil være at revidere, fordi dens bedste Kraft er borte. Men have vi 6 Maaneders Uddannelse? De 30 Dage gaa bort paa Grund af Søn- og Helligdage og 23—25 paa Grund af Arbejde, Vagter og anden Extra-Tjeneste. Saa længe til vi faae en forandret Turnus, der gjør det muligt at lægge Arbejde og Vagt over paa det ældre Mandstab, saalænge kunne vi ikke sige, at vi uddanne Rekrutterne i 6 Maanedere, thi Arbejde og Vagt er ingen Uddannelse. Det gjør mig ondt, at jeg har lagt saa meget Beslag paa det ærede Things Opmærksomhed. Min Bemærkning skulde være kort; den er bleven lang, men jeg har været nødsaget dertil.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem mener altsaa, at en Hviledag hver 7de Dag

ikke har nogen Betydning. Dette tror jeg ikke, at han faar nogen Sagtyndig til at gaa ind paa, (N. P. Jensen: Det har jeg ikke sagt!). Det ærede Medlem sagde, at saa og saa mange Søn- og Helligdage gaa bort, og paa dem skulle vi øve, de have jo ellers ingen Betydning. Det ærede Medlem veed jo meget vel, at vi have havt et Forslag fra en Krigsminister, som mente med os, at vi kunde indskrænke Øvelserne til 5 Maanedere og dog have Soldater med tilstrækkelig Øvelse; men det kunde aldrig falde mig ind her at komme ind paa det Spørgsmaal om Revision af Hærloven, som det ærede Medlem taler om. Vi ere ikke komne dertil endnu, at vi ved Behandlingen af den aarlige Finantslov skulde revidere Hærloven. Naar dette Tidspunkt kommer, kunne vi tale om, hvorledes vi skulle søge en Ordning. — Det ærede Medlem talte endnu om at anstafte Mandstab til de Batterier, der staa opførte i Regjeringens Forslag, fordi vi i det Væsentlige ere enige med Hensyn til Artilleriets Udviikling; men det ærede Medlem maa vide, at dette Punkt er et Led af Flertallets Forslag angaaende en Hærrevision, og det er jo dog temmelig ørkesløst at ville fremstille for Flertallet, at det skulde være villigt til at tage imod en Revision af Hærloven, forlods give ud til Modstanderne de Punkter, de fatte Pris paa, og hvorom der mulig under visse Forhold er Enighed, for derefter at være forvirret om, at man ikke fik sine Ønsker opfyldte paa andre Punkter. Derom kan der aldrig være Tale, thi det kan det ærede Medlem sige sig selv, at, naar man har en alvorlig Mening om, i hvilken Retning man vil gaa med Hensyn til vort Forsvarsvæsen, kan man ikke gaa den af det ærede Medlem anviste Vej. De øvrige specielle Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, og en Udtalelse med Hensyn til Dekrementet, hvorom der staaer nogle Oplysninger i Betænkningen, skal jeg ikke komme ind paa, det Sidste navnlig ikke, fordi Udvalget udtrykkelig har forbeholdt sig en Sammenligning af det der angivne Resultat, med Resultatet af Sessjonerne i de senere Aar, naar den sidste Sessjions Resultat foreligger, idet Flertallet har den Formodning, at der gaaes altfor raske kasserende til Værks ved Sessjonerne, saa at vi langt fra faae den Sætning gennemført, som dog er Betingelsen og haade staaer fast i Værnepligtsloven og ligger til Grund for Hærgorganisationsloven, at alt vaabensjort Mandstab skal vaabensøves.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 88 af Udvalgets Flertal under Nr. 1 (Berg, Bøffen, Bønløffe, Dam, Høllstein, Jensen, Madsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Lange og Tauber):

B. n. Summen 240,475 Kr. 55 D. nedsettes med 2,520 Kr.

vedtoges med 55 Stemmer mod 12.